

สาระการเรียนรู้ คำสอนคริสตศาสตร์	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง นักบุญเปาโลและงานแพร่ธรรมของท่าน	
ออกแบบโดย ครูวราภรณ์ บุญทองมาก	โรงเรียน พระมารดาธิจนาคุณุเคราะห์

1. การให้ภาพรวม

1.1 วัตถุประสงค์ (Objectives)

- (1) นักเรียนจะได้รู้และเข้าใจถึงชีวประวัติและแบบอย่างการดำเนินชีวิตของนักบุญเปาโล
- (2) นักเรียนจะสามารถนำแบบอย่างของนักบุญเปาโลในการดำเนินชีวิตที่ดี

1.2 ความจำเป็น (Needs)

- นักเรียนรู้สึกสำนึกในความคิดพลาดของตนเองและกลับใจ ประกาศข่าวดีเป็นศิษย์ธรรมทูตที่ยึดคุณค่าพระวรสารด้านความรักในการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของนักบุญเปาโลเกี่ยวกับการกลับใจและการประกาศข่าวดี

1.3 หัวข้อและเนื้อหา (Range)

- (1) ชีวประวัติและแบบอย่างการดำเนินชีวิตของนักบุญเปาโล
- (2) คุณค่าพระวรสารเรื่อง ความรัก

1.4 การสร้างความน่าสนใจ (Interest)

- แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน เล่นเกมปิดตา กลุ่มหนึ่งปิดตา อีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้นำทาง เพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง โดยคุณครูจะนำสิ่งที่เป็นเครื่องกีดขวาง และเป็นอุปสรรคในการเดินทาง

คำถามนำ

- ผู้ที่ถูกปิดตาารู้สึกอย่างไร สามารถไปถึงจุดหมายได้หรือไม่ อย่างไร
- ผู้ที่เป็นคนนำทางรู้สึกอย่างไรในการเป็นผู้นำทางคนอื่น
- นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากเกมนี้ และคิดว่ามีความสัมพันธ์กับชีวิตของตนเองอย่างไร?

1.5 เวลา (Time)

- 3 คาบๆ ละ 50 นาที

2. การประเมินและวัดผล

- การตอบคำถาม
- การแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
- การสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม

3. การสร้างบรรยากาศ

- คู่มือสร้างความน่าสนใจ

4. การนำเสนอบทเรียน

4.1 คาบที่ 1

4.1.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- นักเรียนรำพึงภาวนาตามบทเพลง “การกลับใจของชายคนหนึ่ง” หลังจากนั้นให้ทุกคนเงียบไตร่ตรองเนื้อหาของบทเพลงที่ได้ฟัง และวิเคราะห์ว่า
  - * การกลับใจนั้นเป็นเรื่องที่ยากสำหรับชีวิตของตนเองหรือไม่ อย่างไร ?
  - * นักเรียนเคยมีประสบการณ์การกลับใจในชีวิตของตนเองอย่างไร ทำไมต้องกลับใจในครั้งนั้น

4.1.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5-6 คน ให้แต่ละกลุ่มอ่านและศึกษาพระคัมภีร์จากหนังสือกิจการอัครสาวก บทที่ 22 ข้อ 3 -16

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก (กจ 22:3-16)

เวลานั้น เปาโลจึงกล่าวกับประชาชนว่า “ข้าพเจ้าเป็นชาวยิว เกิดที่เมืองทาร์ซัสในแคว้นซีลีเชีย แต่เติบโตในเมืองนี้ กามาลีเอลเป็นอาจารย์สอนข้าพเจ้าให้ปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติของบรรพบุรุษอย่างเคร่งครัด ข้าพเจ้ารับใช้พระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นอยู่เสมอเช่นเดียวกับที่ท่านทั้งหลายปฏิบัติอยู่ในวันนี้ ผู้ที่ดำเนินตามวิถีทางนี้เคยถูกข้าพเจ้าเบียดเบียนถึงตาย ข้าพเจ้าจับกุมทั้งชายและหญิงจองจำไว้ในคุก ดังที่มหาสมณะและสภาผู้อาวุโสทุกคนเป็นพยานยืนยันได้ เพราะเขามอบจดหมายให้ข้าพเจ้านำไป

ให้แก่บรรดาพี่น้องชาวยิวที่เมืองดามัสกัส ข้าพเจ้าจึงออกเดินทางเพื่อไปจับกุมบรรดาคริสตชนซึ่งอยู่ที่นั่น นำกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อลงโทษ

เวลาประมาณเที่ยงวัน ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินทางใกล้จะถึงเมืองดามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจ้าจากท้องฟ้าล้อมรอบตัวข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงพูดกับข้าพเจ้าว่า ‘เฮโล เฮโล เจ้าเบียดเบียนเราทำไม’

ข้าพเจ้าจึงถามว่า ‘พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร?’

พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เราคือเยซูชวาวนาซาเรธ ซึ่งเจ้ากำลังเบียดเบียนอยู่’ คนที่อยู่กับข้าพเจ้าเห็นแสงสว่าง แต่ไม่ได้ยินเสียงคนที่พูดกับข้าพเจ้า

แล้วข้าพเจ้าถามอีกว่า ‘พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร?’

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘จงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองดามัสกัส ที่นั่นจะมีคนบอกทุกสิ่งที่คุณเจ้าทรงกำหนดให้เจ้าทำ’ แสงนั้นสว่างจ้าจนข้าพเจ้ามองไม่เห็นสิ่งใดผู้ร่วมเดินทางกับข้าพเจ้าจึงจูมมือข้าพเจ้าเข้าไปในเมืองดามัสกัส

ชายคนหนึ่งชื่ออานาเนีย เป็นผู้ยำเกรงพระเจ้าและปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ เป็นที่เคารพนับถือของชาวยิวทุกคนซึ่งอยู่ที่นั่น เขามาพบข้าพเจ้า ยืนใกล้ๆ พูดกับข้าพเจ้าว่า ‘เฮโล น้องเอ๋ย จงกลับมามองเห็นเถิด’ และในเวลานั้นเองข้าพเจ้าก็มองเห็นเขา

อานาเนียบอกข้าพเจ้าว่า ‘พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทรงเลือกสรรท่านให้รู้พระประสงค์ของพระองค์ ให้เห็นพระคริสตเจ้าผู้ทรงชอบธรรมและได้ยินพระสุรเสียงจากพระโอรสของพระองค์ เพราะท่านจะเป็นพยานของพระองค์ยืนยันสิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยินแก่มนุษย์ทุกคน บัดนี้ท่านรออะไรอยู่อีก จงลุกขึ้น รับศีลล้างบาปและเรียกขานพระนามพระองค์ชำระล้างบาปของท่านเถิด’

- ครูตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มตอบว่า:

1. “หากนักเรียนเป็นนักบุญเปาโล ที่หายจากอาการตาบอดในขณะนั้น นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรต่อไป?”
2. “ทำไม นักบุญเปาโลจึงกลับใจ และเปลี่ยนแปลงชีวิตมาทำงานแพร่ธรรมของพระศาสนจักร?”

4.1.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ให้กลุ่มนำเสนอและสรุปร่วมกันในชั้นเรียน

อธิษฐานภาวนา

ครูให้นักเรียนสงบนิ่งและอธิษฐานในใจด้วยบทภาวนา “บทแสดงความทุกข์”

“ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นทุกข์เสียใจที่ได้ทำบาป เพราะบาปเรียกเครื่องลงโทษ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บาปทำเคืองพระทัยพระองค์ ผู้ทรงความดีและทรงสมควรได้รับความรักจากมนุษย์ทั้งมวล เคชะพระหรรษทานช่วยข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ทำบาปอีกเลย จะหลีกเลี่ยงโอกาสบาป และจะพยายามใช้โทษบาป โปรดทรงพระกรุณาอภัยบาปแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด อาเมน”

- ให้นักเรียนรำพึงและบันทึกส่วนตัวว่า “ในขณะนี้ ฉันอยากกลับใจในเรื่องใดมากที่สุด เพราะเหตุใด?”

4.2 คาบที่ 2

- ครูทบทวนภาพรวมที่แต่ละกลุ่มนำเสนอในคาบก่อน

4.2.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- นักเรียนดูคลิปเรื่อง “ชีวประวัติของนักบุญเปาโล” และตอบคำถาม ดังนี้

* เมื่อนักเรียนได้ดูชีวประวัติของนักบุญเปาโลแล้ว มีความคิดเห็นอย่างไร?

* นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร เพื่อแสดงถึงการแพร่ธรรมตามแบบอย่างของนักบุญเปาโล?

* นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนสรุปสิ่งที่แสดงถึงวิธีการแพร่ธรรมหรือการประกาศข่าวดีของตนเองว่ามีวิธีการใดบ้าง?

4.2.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ครูให้ความรู้เกี่ยวกับการกลับใจของนักบุญเปาโลและการเดินทางงานแพร่ธรรมของท่าน โดยเล่าเรื่องราวของท่านนักบุญเปาโลและอธิบายถึงอุปสรรคต่างๆในการเดินทางงานแพร่ธรรมของท่าน

“เปาโล เดิมชื่อว่า เซาโล เกิดในปี ค.ศ. 10 ที่เมืองทาร์ซัสซึ่งตั้งอยู่ทางเหนือประเทศปาเลสไตน์ บิดาเป็นช่างเย็บหนังสัตว์ มีสัญชาติโรมัน แต่เล็กแต่น้อยเปาโลได้รับการศึกษาอบรมแบบฟาริสีที่กรุงเยรูซาเล็ม จึงมีความรอบรู้ในพระคัมภีร์เป็นอย่างดี และมีอุปนิสัยใจคอเคร่งครัดต่อกฎบัญญัติแบบฟาริสี เปาโลคงไม่เคยเห็นหรือรู้จักพระเยซูคริสต์มาก่อน เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์แล้วจึงเริ่มเบียดเบียนพวกศิษย์ของพระองค์อย่างหนัก จนกระทั่งถูกสายฟ้าฟาดตกจากหลังม้ากลายเป็นคนตาบอด จึงกลับใจกลายเป็นอัครสาวกผู้ใจร้อนรนแทน ท่านได้รับการเยียวยาให้หายตาบอด และเริ่มเทศนาเรื่องพระเยซูคริสต์ที่อาเรเบียและที่เมืองดามัสกัส พวกศัตรูของคริสตชนพากันผิหว้างและโกรธแค้นในตัวเปาโลจึงปิดประตูเมืองหมายจะจับตัวมา

ลงโทษให้ได้ แต่ตอนคำคืนพวกคริสตชนแอนาเปาโลใส่แข่งใหญ่หย่อนนอกกำแพงเมือง เปาโลจึงหนีรอดไปได้ เปาโลจึงไปพบและแสดงตัวแก่บรรดาอัครสาวกที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งทุกคนก็ต้อนรับท่านด้วยความยินดี ต่อมาท่านก็กลับไปซีเรียและซีลีเซีย และพำนักอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 14 ปี จากนั้นเปาโลก็เริ่มเดินทางครั้งประวัติศาสตร์ออกเทศนาสั่งสอนพร้อมกับเพื่อนร่วมทางเป็นเวลายาวนานถึง 3 ครั้ง ท่านได้ปลุกฝังความเชื่อและกลุ่มคริสตชนไว้มากมาย และได้เฝ้าติดตามอภิบาลโดยเขียนจดหมายไปแนะนำ สั่งสอนตักเตือนจดหมายเหล่านั้นได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ภาคพระธรรมใหม่ เต็มไปด้วยคำสั่งสอนที่ลึกซึ้ง มีคุณค่าฝ่ายจิตใจเป็นอันมาก ช่วงสุดท้ายเปาโลถูกจับที่กรุงเยรูซาเล็ม ถูกส่งตัวไปที่กรุงโรม และถูกประหารชีวิตในราวปี ค.ศ. 62

จากเส้นทางที่เปาโลใช้ในการเดินทางประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์นี้ (แสดงแผนที่การเดินทางของเปาโล) เราคงต้องตั้งเพราะการเดินทางสมัยนั้นแสนจะยากเย็น ต้องใช้เรือและทำเป็นพาหนะ สำหรับเรือนั้นก็คือเรือใบเรือพาย นอกจากจะช้าแล้วยังเสี่ยงต่ออันตรายอันเกิดจากคลื่นลมพายุ ปรากฏว่าเปาโลต้องเผชิญกับการลอยคอในทะเลเพราะเรือแตกมาแล้วถึง 3 ครั้ง (2คร 11:25) นอกจากนั้นยังต้องเผชิญภัยทางบกจากโจรผู้ร้าย จากศัตรูที่เอาหินทุ่มจากพี่น้องทรยศ จากการทำงานอย่างตรากตรำลำบาก ฯลฯ “อะไรที่ทำให้เปาโลอดทนได้ถึงขนาดนั้น ก็เพราะใจร้อนรนของท่านนั่นเอง”

เพราะเปาโล บุรุษผู้มีใจร้อนรนคนเดียวแท้ๆ พระนามของพระเยซูคริสต์ได้แผ่กระจายไปทั่วสารทิศ จนปรากฏเป็นปีกแผ่นมั่นคงมาจนทุกวันนี้ หากว่าชายทุกคน หรือชายหลายๆ คนจะเอาเยี่ยงอย่างของเปาโลบ้าง โดยเติมไฟความร้อนลงในใจอีกสักนิด แล้วออกประกาศอย่างจริงจังอีกสักหน่อย ป่านี้อะไรจะเกิดขึ้น? ไม่จำเป็นถึงกับต้องออกเดินทางไปประกาศยังเมืองไกล เอาแค่อรอบๆ บ้านของเรา รอบๆ วัดของเรา ซึ่งยังมีผู้คนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์เลย เขาอยู่ใกล้ชิดกับเรา เป็นเพื่อนบ้านของเรามาช้านานแล้ว และบางทีกำลังคอยใครสักคนจากพวกเราไปบอกข่าวดีนี้ให้เขาทราบ แต่เขาก็ได้แต่คอย

- ให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบลงในกระดาษต่อคำถามว่า “การเดินทางงานแพร่ธรรมของนักบุญเปาโล มีความยากลำบากหรือมีอุปสรรค อย่างไรบ้าง? และหากนักเรียนเป็นนักบุญเปาโล นักเรียนจะเผชิญและฝ่าฟันความยากลำบากและอุปสรรคเหล่านี้ได้อย่างไร?”

- ให้ทุกกลุ่มนำเสนอและร่วมกันอภิปรายในชั้น

4.2.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ให้นักเรียนสำรวจชีวิตของตนเอง หลังจากการกลับใจของเปาโล ท่านเปลี่ยนคุณค่าของท่าน โดยให้ความสำคัญกับพระพรของความเชื่อและการเรียกซึ่งท่านได้รับจากพระคริสตเจ้า “นักเรียนคิดว่าคุณค่าที่เปาโลให้ความสำคัญนี้มีอยู่ในตัวของนักเรียนหรือไม่? และมีความหมายอย่างไรในชีวิตของนักเรียน?”

- ให้นักเรียนบันทึกคำตอบและแบ่งปันกันในกลุ่มตามความสมัครใจด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน
  - ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างศาสนา ที่บ่งบอกถึงการแพร่ธรรมหรือการประกาศข่าวดี
- ในฐานะที่นักเรียนเป็นศิษย์ธรรมทูตที่ออกไปประกาศข่าวดี คนละ 1 ฉบับ นำไปส่งให้กับเพื่อนคนนั้น และกลับมาแบ่งปันประสบการณ์กับเพื่อนๆ ในคาบต่อไป

4.3 คาบที่ 3

4.3.1 การสร้างประสบการณ์ (See)

- ครูทบทวนภาพรวมของหน่วยเรียนรู้อีกครั้ง และให้นักเรียนอาสาสมัครเล่าถึงประสบการณ์ ของการไปประกาศข่าวดีแก่เพื่อนต่างศาสนา ในสัปดาห์ที่ผ่านมา พร้อมครูให้ความชื่นชมและให้กำลังใจในการดำเนินชีวิตของการเป็นศิษย์ธรรมทูตอย่างแท้จริง

4.3.2 การคิดวินิจฉัยประสบการณ์ (Judge)

- ให้นักเรียนฟังบทเพลง “แก่นรัก” จากวิกิพีเดีย และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันหาพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการแสดงความรักจากบทเพลงแก่นรักที่นักบุญเปาโลได้ให้ความหมายของความรักไว้ใน (1 คร 13:4-13)
- ขออาสาสมัครอ่านพระคัมภีร์จากบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1 บทที่ 13 ข้อ 4-13 อีกครั้งหนึ่งอย่างช้าๆ และชัดเจน เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รำพึงภาวนาตาม

พระวรสาร

พระวาจาของพระเจ้าจากของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1 บทที่ 13 ข้อ 4-13

ความรักยอมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง ความรักไม่มีสิ้นสุด แม้การประกาศพระวาจาจะถูกยกเลิกลง แม้การพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจจะยุติ แม้ความรู้จะหมดสิ้น เพราะเรารู้อย่างไม่สมบูรณ์และประกาศพระวาจาอย่างไม่สมบูรณ์ แต่เมื่อสิ่งที่สมบูรณ์มาถึง ความไม่สมบูรณ์จะสูญสิ้นไป เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าก็พูดจาเหมือนเด็กๆ คิดเหมือนเด็กๆ ใช้เหตุผลเหมือนเด็กๆ แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกประพฤติเหมือนเด็ก ในเวลานี้ เราเห็นพระเจ้าเพียงรางๆ เหมือนเห็นในกระจกเงา แต่เมื่อถึงเวลานั้นเราจะเห็นพระองค์เหมือนพระองค์ทรงอยู่ต่อหน้าเรา เวลานี้ ข้าพเจ้ารู้อย่างไม่สมบูรณ์ แต่เมื่อถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนที่พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า

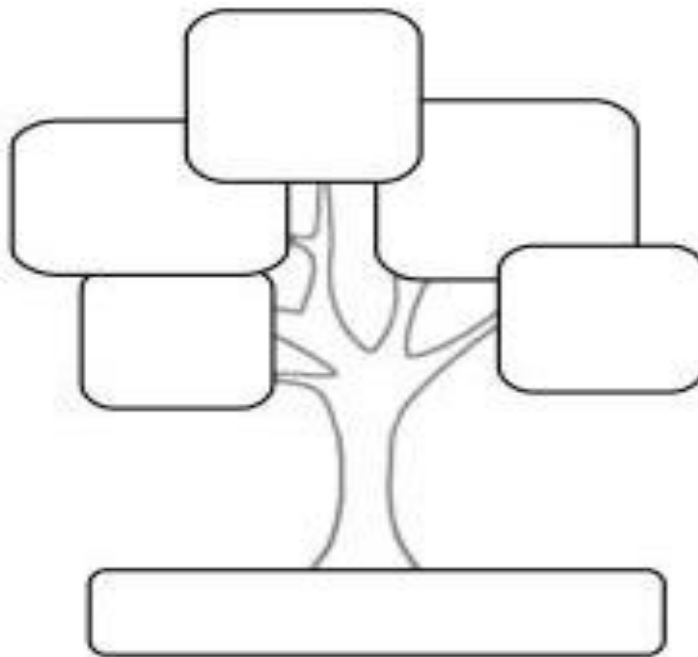
ขณะนี้ยังมีความเชื่อ ความหวังและความรักอยู่ทั้งสามประการ แต่ที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมด คือความรัก

- ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และสรุปความหมายของการแสดงออกถึงความรักต่อบุคคลอื่นว่ามีวิธีการใดบ้างที่นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน

4.3.3 การลงมือปฏิบัติ (Act)

- ครูให้ข้อคิดกับนักเรียนถึงการเป็นศิษย์ธรรมทูต การเป็นแบบอย่างด้วยชีวิต ในฐานะที่ตนเป็นเยาวชนและเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า

- ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่คิดว่าจำเป็นที่จะนำไปใช้ในการทำงานเป็นผู้แพร่ธรรมของนักเรียน ลงใน Mind Mapping (นักเรียนอาจจะวาดรูปแทนการเขียนได้) และให้อธิบายว่าทำไมจึงต้องการนำสิ่งเหล่านี้ไปในการทำงานเป็นผู้แพร่ธรรมของนักเรียน

อธิษฐาน

ร่วมกันภาวนาตามบทเพลง “สอนด้วยชีวิต” ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดจากบทเพลงและนำไปปฏิบัติด้วยการเป็นแบบอย่างด้วยชีวิตของตนเอง

- นักเรียนเขียนบทภาวนาเพื่องานแพร่ธรรมของพระศาสนจักร และใช้บทภาวนานี้สวดก่อนนอนอย่างน้อยเป็นเวลา 1 สัปดาห์

5. การไตร่ตรองก่อนจบคาบเรียน

1. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการกลับใจเป็นคนดี และการประกาศข่าวดีแก่บุคคลอื่น?
2. นักเรียนคิดว่าการกลับใจและการประกาศข่าวดีนี้ เกี่ยวโยงกับคุณค่าพระวรสารเรื่องความรักอย่างไร?
3. จากสิ่งที่ได้เรียนรู้และจากประสบการณ์การกลับใจและการประกาศข่าวดีของนักเรียนจะเกิดผล และสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองอย่างไร?

6. สื่อการเรียนการสอน

- เกมปิดตา
- คลิปวีดิทัศน์เรื่อง “ชีวประวัตินักบุญเปาโล”
- คลิปวีดิทัศน์เพลง “การกลับใจของชายคนหนึ่ง”
- คลิปวีดิทัศน์เพลง “แก่นรัก”
- คลิปวีดิทัศน์เพลง “สอนด้วยชีวิต”
- พระคัมภีร์

7. การเตรียมตัวของครู

- ค้นคว้าหาข้อมูลและสื่อประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องราวของนักบุญเปาโล